

Waarom Roglic de gele trui aan Pogacar verloor

Alternatieve verklaringen op een rij, op zoek naar de waarheid

Arno Korsten (afa.korsten@planet.nl; www.arnokorsten.nl)

zondag 09.30 uur, 20 sept. 2020 (de dag na de tijdrit)

Zaterdag 19 sept. vond de voorlaatste etappe in de Tour de France plaats. Een tijdrit van grofweg 36 kilometer met een licht golvend maar in feite behoorlijk vlak parcours. Op het einde een helling met redelijk pittige stukken (de berg genoemd).

De uitslag: 1. Pogacar. 2. Dumoulin; 3. Porte (zelfde tijd als Dumoulin); 4. Van Aert; 5. Roglic.

Roglic rijdt een redelijke uitslag met een vijfde plek.

Dumoulin verloor in de tijdrit vooral op de berg, in het derde deel. Daar was Van Aert, opmerkelijk genoeg (als ik het goed gehoord heb) duidelijk sneller dan Dumoulin en Roglic.

Pogacar heeft een geweldige rit gereden met een voorsprong op het einde op Dumoulin van 1 min. 21 sec. en van op Roglic van 1.56. Pogacar reed dus ongeveer twee minuten sneller dan Roglic.

Dat verschil kwam vooral op de berg, in het derde deel tot stand. Toen brak Roglic kun je zeggen. Dat zei hij zelf na afloop ook (toen wou het niet echt meer).

Waarom dit stuk? Omdat de analytici bij nabeschouwingen en aan talkshowtafels op 19 sept. niet ver kwamen.

Ik zet eerst mogelijke verklaringen op een rij. Op het einde geef ik een idee van wat de **meest plausibele** verklaring lijkt, met de kennis van nu, vanaf de zijlijn.

Wat het oogmerk van deze tekst is, wat ermee te bereiken? Niet veel meer dan 'discussie' met wiefanatici.

De verklaringen zijn er in soorten en maten. Je kunt op de volgende manier zoeken.

Microverklaringen: de preparatie op de tijdrit (voeding; warm fietsen); hoe de renner zich voelt tijdens de rit; het verloop van de tijdrit (opbouw e.d.); wel of geen fietswissel; eventuele hindering tijdens het fietsen.

Mesoverklaringen: harmonie in de ploeg van renners; het team en de teamstrategie; de preparatie van de renner richting Tour; het verloop van de Tour zelf (valpartij?); de secundaire omstandigheden (hotel etc.).

Macroverklaringen: verklaringen in de hoek van de seizoensopbouw; hoogtestage; Dauphiné wel of niet vooraf rijden; koershardheidstheorie.

Micro gaat over de persoon, de renner. Meso gaat over de rennersploeg, de begeleiders, de leiding, Tourverloop. Macro: het bredere perspectief zoals seizoensopbouw.

Tussen sommige variabelen bestaan verbanden, het een werkt in op het ander.

Mogelijke verklaringen

1. **De kwaliteitsfactor.** Pogacar is gewoon een goede tijdrijder. Pogacar heeft Roglic eerder al eens verslagen bij de tijdritkampioenschap van Slovenië. Dus Pogacar kan er wel wat van.

2. **De tijdritypbouw-factor.** Data first. Je kunt analyseren waar Roglic seconden verloor. Dan blijkt dat hij in alle drie de delen van de tijdrity tijd verloor op Pogacar, maar dat het zeker in het stuk de berg op, het laatste deel, ineens hard ging. Roglic wist dat hij seconden aan het verliezen was. Hij zelf zegt: 'ik haalde de wattages niet meer, die gewenst waren'.

Dumoulin wil nooit weten via het oortje hoe hij in de wedstrijd zit. Die zegt: 'ik voel alles zelf wel en wil me niet laten afleiden door berichten in mijn oor'. Roglic was wel op de hoogte en kon het tij niet keren. Je zag in het derde deel dat Roglic kleiner ging rijden dan Pogacar, maar dat doet hij altijd. Hij ging niet meer hard genoeg vooruit. Ging zwaarder rijden en toen weer terugschakelen naar kleiner verzet. Het wou niet meer. Daar liep het verlies ook snel op. Roglic ging verkrampter fietsen. Daardoor zat hij na afloop ook veel meer stuk dan bij andere ritten. Hij had in feite de greep in het derde deel op zijn eigen rit verloren. Maar.... In feite verloor hij eerder ook al. Dat gaat dan in het hoofd zitten. Conclusie: hij had zijn momentum niet. Conclusie: hij kon niet harder. 'Het had de benen niet, hij haalde de gewenste wattages niet meer'.

3. **De dagfactor:** Pogacar was gewoon goed. Had de vorm van de dag. Fris en jong. Daar was niet tegen op te boksen. Hij kreeg vleugels. Hij verkreeg gedurende de hele rit voorsprong maar pas op het laatste echt. Dat was ook direct het favoriete terrein voor Pogacar.
4. **De preparatiefactor:** De concurrent was beter uitgeslagen, beter verzorgd? Bij onze eigen man was de voeding niet goed (genoeg). Geen indicaties voor.
5. **De inneem-factor.** Genoeg gedronken en gegeten tijdens de rit? Geen indicaties dat dit speelde.
6. **De vorm van de dag-verklaring.** Als je de tijdrity een dag later opnieuw zou houden, zou Roglic misschien beter voor de dag komen. Niet uitgesloten, maar een voorsprong van twee minuten voor Pogacar duidt er wel op dat die echt goed was. Er was geen sprake van secondenspel zoals bij Fignon-Lemond, destijds.
7. **De stress-these.** Henk Lubberding zegt: Vergeet niet dat Roglic onder druk stond. Je hebt het geel en nu moet het gebeuren. Er mag niks misgaan. Je kunt nog zo'n relaxed type zijn. Vlak voor de start en tijdens de rit voel je je zwaar worden. En dan ben je gezien. Roglic zelf noemde deze factor niet. Hij is juist een ontspannen type. Reactie van Henk: dat zegt niks. Met het geel om heb je niet veel ervaring om je tegen stress te wapenen. Roglic zelf: praat niet over stress.
8. **De derde week-factor.** Meso. Danny Nelissen zei: Primos heeft in de derde week altijd een slechte dag. Je mag hopen dat het niet op de dag van de tijdrity is. Dus toch. Pech, gegeven die persoonsgebonden 'wetmatigheid'.
9. **De afgenomen frisheid-factor (gedurende de Tour).** Mesofactor, verwijst naar Tourverloop. Jumbo Visma heeft het wedstrijdverloop vele etappes onder controle gehad. Ze hebben als het ware de anderen gesloopt. Je kunt ook zeggen 'de anderen laten mee liften'. Dat heeft bij Jumbo-team energie gekost. En dan ontstaat slijtage. Bij de een meer dan bij de ander (zie de tijdrityuitslagen van Martin, Gesink, Kuss, Bennet). Roglic kon weliswaar tijdens de Tour in de luwte rijden met al die helpers om zich heen maar toch, ook hij wordt vermoeid. En de voorsprong t.o.v. Pogacar is dan niet groot genoeg.
10. **De te kleine voorsprong-factor en de psychologie.** Microfactor. Roglic had voor hij aan de tijdrity begon weliswaar een voorsprong op Pogacar van grofweg 57 sec. maar die was niet zo groot dat

Pogacar zich al voor de start gewonnen gaf. Dit is een psychologische factor. Pogacar knalde erin. Hij ging ervoor.

11. **De strategiefactor.** De begeleiders van Jumbo Visma hadden gedurende de Tour moeten streven naar een grotere voorsprong van Roglic. Door een andere strategie. Roglic had dus in eerdere etappes meer voorsprong moeten nemen. Pogacar had men meer moeten proberen te slopen. Als je aan de tijdrit begint met 2,5 minuut voorsprong is dat anders dan met een voorsprong van pakweg 57 seconden. De voorsprong van Roglic was te klein.
12. **De piekfactor.** Met strategie heeft ook te maken of de renner Roglic tijdens de tour een keer fors wilde en kon uitpakken. Dat gebeurde feitelijk niet. Roglic reed gelijkmatig mee in het Jumbo visma treintje met als oogmerk: 'tempo hoog houden, dan valt de concurrentie een voor een af'. Roglic had één etappe moeten hebben waar hij vol ging voor de winst en het verkrijgen van een voorsprong. Cadel Evans deed dat, Froome ook. Deze factor is genoemd door Danny Nelissen.
13. **Verkeken op concurrentie (onderschatting).** Mesofactor. Wie als de echte concurrenten werden gezien, waren Thomas (die deed ineens niet mee), Bernal (viel uit), Quintana (viel terug) en Pinot (is gevallen). Men heeft zich wat verkeken op wie de echte concurrenten waren. Pogacar kon in de luwte meesluipen, onder de radar blijven. Pogacar kreeg hierdoor de overwinning in de schoot geworpen. Emirates-team hoefde weinig te doen. Het lijkt erop dat Jumbo vanaf het begin Pogacar niet ECHT als concurrent heeft gezien maar meer als *ook iemand* uit de top (dat jonge talent is goed maargaat die winnen?; zo jong).
14. **De tweede renner in de frontlinie.** Mesofactor. Wijsheid achteraf. Het Jumbo team miste Steven Kruijswijk. Kruijswijk had kunnen proberen de boel aan flarden te rijden door een ontsnapping, hoewel aanvallen (accelereren) niet echt zijn aard is. Hij is een gelijkmatige klimmer. Als Dumoulin + Kruijswijk veel hoger gestaan had in het klassement had men de concurrentie meer onder druk kunnen zetten door dan Roglic of dan Dumoulin te laten meesluipen in een ontsnapping. Dat had geduid op nog grotere suprematie van Jumbo Visma. Maar die verklaring is een als ... dan verklaring. Dumoulin heeft met plek 7 redelijk gescoord (hij was goed maar niet super). Kuss was meer dan in orde. George Bennett in orde. Deze verklaring vervalft echter.
15. **De indut-factor:** 'wij hebben de overwinning op zak'. Dit punt is voorgelegd aan Zeeman, de leidinggevende van Jumbo Visma. Hij ontkent dat deze factor speelde bij het team rondom Roglic. Men bleef scherp tot het laatste, is zijn verhaal. Roglic 'wist dat het nog moest gebeuren'. Het hele team.
16. **De programmaopbouw-factor.** Macrofactor. Wie de Dauphiné wint, kan niet ook vanzelfsprekend de vorm vasthouden en de Tour winnen. Deze stelling is door een enkeling al voorafgaand aan de Tour de France geuit op basis van statistiek. Roglic won de Dauphiné maar kwam er licht beschadigd uit. Speelde dat nog parten? Het werd officieel ontkend.
17. **De koershardheidsfactor:** door het afwijkende seizoen als gevolg van de coronacrisis vonden veel wielervedstrijden geen doorgang en konden tal van renners alleen 'hardheid' opdoen op de hometrainer of in afzondering op een berg. Is het zo dat de koershardheid van Roglic te beperkt was? Dat lijkt onaannemelijk. Roglic reed de Dauphiné en nog een paar wedstrijden voorafgaand aan de Tour. Deze factor lijkt niet aan de orde. Voor zover die geldt, is die op alle renners van toepassing.

Voorlopige conclusie.

- Veel verklaringen vallen af. Er is geen bewijs voor en ze lijken bij nader inzien niet plausibel.
- Een verklaring die de meeste zoden aan de dijk zet, is: de kwaliteitenfactor. Pogacar is een goede tijdrijder. Roglic is geklopt op waarde. Pogacar lijkt verdiende winnaar. Hij had ook al eerdere ritten op zijn naam. Roglic had een te kleine voorsprong voorafgaand aan de tijdrit. P was een goede concurrent die erin knalde en de vorm van de dag had.
- Kijk ook eens naar de derde week-factor. Pogacar had geen slechte dag.

Voor het team van Jumbo:

- Het Jumbo-team rond Roglic heeft niet van zichzelf verloren. Er lijken geen fouten gemaakt op de dag zelf of in de aanloop. De opbouwfase met hoogtestage was goed. Een maar In de eerste Pyreneeënrit won Peters. Pogacar nam in die rit 40 sec. voorsprong op Roglic. Dat beperken van de achterstand had niet moeten gebeuren (Nelissen). Dat was een tactische fout van het team dat Pogacar liet wegrijden op de Peyresourde. Te optimistisch handelen.
- Niet alles is te voorzien maar toch: hou als Jumboteam je Tourstrategie nog eens tegen het licht. Sloop je concurrenten anders, niet door alles steeds onder controle te houden volgens de Sky-aanpak. Had het team van Pogacar (en anderen) eens wat meer werk laten verrichten gedurende de Tour. Had Pogacar eens wat meer onder druk gezet. Hij sloop nu steeds mee naar de laatste berg of helling en werd dan op de laatste kilometer afgezet terwijl hij nauwelijks helpers had buiten De la Cruz. Hoe slopen? Er is meer mogelijk dan slopen in een waaieretappe. Toen Roglic het overigens probeerde in de rit naar Col de la Loze (HC, etappe 17, Grenoble-Meribel) geraakte hij niet ver genoeg weg van Pogacar.
- De Dauphiné-factor is nader bezien. Roglic kan lang goed zijn maar niet eeuwig. Moet je willen winnen in de Dauphiné?

Pech speelt ook een rol. Het was een gek seizoen. It's all in the game.